

РЕШЕНИЕ

№ 4992

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ Административно
наказателно дело № 20231110200143 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) по жалба, подадена от С. Д. Е., чрез адв. А. С., против Наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-267 от 27.08.2021г. на заместник- кмета на Столична община, с което на основание чл. 36, ал. 2 и чл. 35, ал.3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НУРИТДТСО) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 (четиристотин) лева за извършено нарушение на чл. 23 от НУРИТДТСО.

С жалбата се иска да се отмени изцяло обжалваното наказателното постановление като незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснованост. По отношение допустимостта на производството се излагат доводи за ненадлежно връчване на НП по реда, установен в чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, и като меродавна за спазване на срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН дата на узнаване за издаденото НП 22.11.2022г. Излагат се съображения за незаконосъобразно и необосновано ангажиране на административнонаказателната отговорност на С. Е. като физическо лице, тъй като към момента на установяване на нарушението жалбоподателят, в качеството си на работник по трудов договор с „Криспи

2019“ ЕООД, е действала от името и за сметка на дружеството. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез своя процесуален представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Представителят на въззиваемата страна моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, **Съдът прие за установено следното от фактическа страна:**

Към 21.05.2021г. жалбоподателката С. Е. имала сключен трудов договор с „Криспи 19“ ЕООД за длъжността продавач-консултант. В това си качество на 21.05.2021г., около 13:55 часа, в гр. София, в район „Оборище“, парк „Заимов“- централна алея, при извършена проверка по спазване на правилата за търговска дейност на територията на СО в района, служители на СИ към СО установяват, че жалбоподателката извършва търговия на открито - продажба на палачинки, безалкохолни напитки, минерална вода и др. от самостоятелно съоръжение (метална конструкция), два броя фризера и два броя хладилни витрини, заемайки около 8 кв.м. публична общинска собственост. За извършване на дейността не е било представено разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район „Оборище“.

Констатираните в резултат на проверката обстоятелства са дали основание на контролните органи да приемат, че С. Е. е извършила нарушение на чл. 23 от НУРИТДСО, за което от ст. инспектор при СИ към СО в присъствието на свидетел и на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на нарушение № 21-04-267/21.05.2021г. Актът бил връчен на жалбоподателя на същата дата и подписан без възражения. В срока по [чл. 44 от ЗАНН](#) не постъпили писмени възражения срещу съставения АУАН.

Въз основа на така установените в АУАН факти и обстоятелства от Д. Барбалов-заместник-кмет на СО, е издадено обжалваното наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-267 от 27.08.2021г., с което на основание чл. 36, ал. 2 и чл. 35, ал.3 от НУРИТДТСО на С. Е. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 лева за извършено нарушение на чл. 23

от НУРИТДТСО.

Фактическата обстановка по делото се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на [чл. 283 от НПК](#): Акт за установяване на нарушение № 21-04-267/21.05.2021г.; трудов договор №17/15.09.2020г.; длъжностна характеристика за длъжността „продавач- консултант“; справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 08388203024369/15.09.2020г.; удостоверение за декларирани данни от ТД на НАП-Варна с изх. № 030192203872945/06.10.2022г.; удостоверение с изх. № 030202200216929/22.11.2022г. на ТД на НАП-Варна; заповед СО-РД-09/567/20.06.2013г. на Кмета на СО; заповед СО-РД-09-2540/12.12.2014г. на Кмета на СО; заповед РД-09-2027/29.11.2011г. на Кмета на СО; длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ при СИ към СО; удостоверение от ТД на НАП-Варна, офис Добрич с изх. №987-1/30.01.2023г. за регистрирано фискално устройство; показанията на св. Н.й Б. Н..

Свидетелските показания на Н.й Б. Н. потвърждават времето и мястото на извършената проверка, както и обстоятелството, че жалбоподателката е извършвала пряко търговска дейност чрез продажба на процесните стоки, но поражда съмнение относно причините, поради които С. Д. Е. е привлечена като субект на нарушението и е ангажирана административно наказателна й отговорност като физическо лице и то в лично качество на търговец, а не като представител на дружество, предвид изрично заявеното от него, че в хода на други проверки на същия обект е виждал касов бон с име на фирма, но допълнителни проверки за наличие на трудови правоотношения не е извършвал. Показанията на посочения свидетел се ползват с доверие от съда като добросъвестно дадени, от незаинтересован по делото свидетел, възприел известните му обстоятелства като очевидец в хода на извършената проверка и при изпълнение на служебните си задължения.

За разкриване на обективната истина способстват и писмените доказателства, които настоящият състав кредитира изцяло и основава своите фактически изводи върху тези доказателства.

В производството по обжалване на наказателното постановление пред Софийски районен съд с допълнителна молба от процесуалния представител на жалбоподателя е представен трудов договор 17/15.09.2020 г., сключен между „КРИСПИ-2019“ ЕООД в качеството му на работодател, от една страна, и жалбоподателката С. Д. Е., в качеството ѝ на изпълнител, от друга, с който на последната е възложено да изпълнява длъжност „продавач-консултант“ с месторабота гр. София, парк-щанд за палачинки и сладолед. Трудовият договор е регистриран в НАП със справка с вх. № вх. № 08388203024369/15.09.2020г. и видно от удостоверение за декларирани данни от ТД на НАП- Варна с изх. № 030192203872945/06.10.2022г. за регистрирани трудови договори към момента на установяване на нарушението С. Д. Е. е полагала труд за дружеството в качеството ѝ на продавач-консултант.

От удостоверение от ТД на НАП- Варна, офис Добрич с изх. №987-1/30.01.2023г се установява, че „Криспи 2019“ ЕООД има регистрирано фискално устройство на адрес гр. София, район Оборище, парк „Заимов“, с

дата на регистрацията 14.03.2019 г., и за периода от месец март до месец юли 2021 г. има данни за реализиран оборот на посоченото фискално устройство.

При така установеното от фактическа страна **Съдът намери от правна страна следното:**

Жалбата е от процесуално легитимирано лице – процесуален представител на наказаното лице. Настоящият съдебен състав намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: в процесното НП е отбелязано, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Съгласно посочената норма когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. Когато НП е връчено при условията на чл. 58 ал. 2 ЗАНН, задължение на органа е да докаже, че са налице кумулативно предвидените в закона предпоставки - нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес, а новият да е неизвестен. За да се приложи тази фикция, следва да са налице достатъчно данни, че са правени няколко опита нарушителят да бъде издирен и при наличие на безспорни доказателства, че същият не може да бъде намерен на посочения от него адрес или адреси. По делото е приложено известие за доставяне, от което се установява, че пратката е била непотърсена от С. Д. Е. на адрес гр. Варна, ул. „Карнеги“ №8, ет.4, ап.10. Еднократното търсене на адресата на съобщението на известния адрес не може да се приеме като достатъчно доказателство за това, че Е. не живее на същия. Въпреки тези данни, наказващият орган не е положил усилия да връчи наказателното постановление лично на жалбоподателката, а е приел за изпълнени изискванията на чл. 58, ал. 2 ЗАНН без да са налице предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че е налице нередовно връчване на наказателното постановление на дата 12.10.2021г., а относим към срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН е моментът на узнаване за наложеното административно наказание, а именно 22.11.2022г., поради което обжалваното НП не е влязло в сила и разглеждането на депозираната срещу него жалба се явява процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Компетентността на актосъствителя произтича от разпоредбата на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА, вр. чл. 35, ал. 1, т. 4, вр. чл. 34, ал. 3 НРУИТДТСО в

качеството му на служител на Столична община - старши инспектор към СИ при СО към момента на съставяне на акта съгласно приложената по делото длъжностна характеристика.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в предвидените в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН давностни срокове. Актът е подписан от съставителя и свидетел, присъствал при установяване на нарушението, съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Актът е съставен в присъствието на жалбоподателката С. Д. Е. и е надлежно предявен и връчен на същата дата на последната, без да се дадат обяснения или направят възражения. В законоустановения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срок не са постъпили писмени възражения.

Съдът не намира нарушения на процедурата по съставяне и връчване на акта за установяване на нарушение.

Обжалваното наказателно постановление е издадено в шестмесечния срок на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН в нормативното определената в чл. 35, ал. 3 НРУИТДТСО, вр. чл. 22, ал. 5 ЗМСМА и Заповед № РД 09-2027/29.11.2011 г. на кмета на СО компетентност на заместник- кмета на Столична община.

Административнонаказателната отговорност на С. Е. е ангажирана за нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО, съгласно чиято разпоредба търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. За разкриване на смисъла понятието „търговец“, използван НРУИТДТСО, § 3, т. 1 от ДР на същата изрично препраща към дефиницията дадена в § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП, според която „търговец“ е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. С оглед цитираната легална дефиниция, не съществува пречка за процесното нарушение да бъде ангажирана отговорността на физическо лице.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по несъмнен начин се установява, че на 21.05.2021 г. жалбоподателката е извършвала търговска дейност на открито на територията на СО в район „Оборище“, парк „Заимов“- централна алея – продажба на палачинки, безалкохолни напитки,

минерална вода и др. от самостоятелно съоръжение (метална конструкция), два броя фризера и два броя хладилни витрини. В случая обаче, при издаване на НП е допуснато нарушение, доколкото в хода на административнонаказателното производство е останало неизяснено обстоятелството от чие име и за чия сметка е извършвана търговската дейност, както и дали посоченото дружество „Криспи 2019“ ЕООД има издадено разрешение за търговия на открито на процесното място. Доколкото се събраха доказателства, че С. Е. е извършвала продажби на открито от името и за сметка на „Криспи 2019“ ЕООД въз основа на трудов договор с търговското дружество, което е стопанисвало съоръженията, обоснован се явява извода, че жалбоподателката не е била адресат нито на задължението по чл. 23 НРУИТДТСО, нито да знае дали дружеството-работодател разполага с разрешението, изискуемо съобразно чл. 23 НРУИТДТСО. Поради това жалбоподателката не действала виновно, респективно не е осъществен от субективна страна съставът на посоченото нарушение. По тези съображения наказателното постановление следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон.

С оглед изхода на делото на основание чл. 63д от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноси. Такива се установяват направени в размер на 300,00 лева съобразно приложения договор за правна защита и съдействие от 14.02.2023г.

При този изход на делото искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно.

Воден от горното на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 1 от ЗАНН Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-267 от 27.08.2021г. на заместник-кмета на Столична община, с което на основание чл. 36, ал. 2 и чл. 35, ал.3 от НУРИТДТСО на С. Д. Е. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 (четиристотин) лева за извършено нарушение на чл. 23 от НУРИТДТСО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Д. Е. сума в размер на 300

(триста) лв. - направени по делото разноси, представляващи възнаграждение за адвокат.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд София-град с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от съобщението на страните по реда на АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____